U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **Odborová organizace Sluníčko, z.s.,** se sídlem Staré Město, Petrušov 152, proti žalovaným **1) předseda Okresního soudu ve Svitavách**, se sídlem Svitavy, Dimitrovova 33, **2) předseda Krajského soudu v Hradci Králové**, se sídlem Hradec Králové, Československé armády 218, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 19. 1. 2016, č. j. 20 Spr 52/2016, a rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 22. 3. 2016, č. j. Spr 542/2015, ve věci návrhu na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 51/2017 jinému krajskému soudu,

takto:

I. Soudci Krajského soudu v Hradci Králové rozhodující dle rozvrhu práce v úseku správního soudnictví **jsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování ve věci žaloby vedené pod sp. zn. 52 A 51/2017.

II. Věc **se přikazuje** Krajskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobou projednávanou Krajským soudem v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 51/2017 žalobce brojí proti rozhodnutí předsedy Okresního soudu ve Svitavách ze dne 19. 1. 2016, č. j. 20 Spr 52/2016, a rozhodnutí předsedy Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 3. 2016, č. j. Spr 542/2015. Předmětnými rozhodnutími bylo žalobci znemožněno studium soudních spisů z výzkumných důvodů, o které žádal podle § 189 Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 12. 2001, č. j. 505/2001 – Org., kterou se vydává Vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy.

[2] Předseda Krajského soudu v Hradci Králové (dále „krajský soud“) v přípisu, jehož prostřednictvím věc předložil zdejšímu soudu ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), zdůraznil, že figuruje v projednávané věci v pozici žalovaného. O podané žalobě by tak rozhodovali soudci úseku správního soudnictví místně příslušného krajského osudu, kterým je v důsledku zmíněných okolností právě

soud, jemuž žalovaný předsedá. S odkazem na závěry zdejšího soudu, vyslovené v usnesení ze dne 19. 4. 2017, č. j. Nao 152/2017 – 22, totiž platí, že „*soudci specializovaných senátů místně příslušného krajského soudu rozhodují u soudu, který je fakticky totožný s žalovaným správním orgánem. Vzhledem k tomu lze mít důvodné objektivní pochybnosti o jejich nepodjatosti, a to i kdyby takové pochybnosti nepociťovali*“; předseda krajského soudu poznamenal, že i v nynějším řízení lze mít důvodné objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců úseku správního soudnictví.

[3] Předseda krajského soudu dále upozornil na skutečnost, že soudci úseku správního soudnictví, kteří jsou zařazeni u pardubické pobočky krajského soudu, mu věc předložili ve smyslu § 8 s. ř. s. k dalšímu opatření. Na základě jejich sdělení tak předseda dospěl k závěru, že jsou tito soudci diskvalifikováni z projednávání a rozhodnutí shora označené věci, což plyne též z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech (například usnesení ze dne 27. 11. 2013, č. j. Nao 80/2013 – 36). Vyjádřil rovněž přesvědčení, že se tyto důvody vztahují i na soudce úseku správního soudnictví na pracovišti v Hradci Králové. Objektivně proto není možné sestavit senát ze specializovaných soudců celého úseku správního soudnictví krajského soudu, který by věc projednal a rozhodl. Z tohoto důvodu se předseda obrací na zdejší soud s návrhem na přikázání věci jinému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s.

[4] Přílohou přípisu předsedy soudu je rovněž vyjádření soudců správního úseku krajského soudu – pobočky v Pardubicích, v němž tito společně uvádějí, že je dán důvod pro jejich podjatost, neboť by měli rozhodovat jako soudci specializovaného senátu místně příslušného krajského soudu, jehož předseda je žalovaným správním orgánem.

[5] Nejvyšší správní soud na tomto místě připomíná, v souladu s vyjádřením předsedy krajského soudu, že o obdobné otázce rozhodoval v usnesení č. j. Nao 152/2017 – 22, ale též například. v usnesení ze dne 30. 9. 2003, č. j. Nao 31/2003 – 16 (všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V druhém z uvedených rozhodnutí Nejvyšší správní soud vyloučil všechny soudce krajského soudu, kteří podle rozvrhu práce mohli projednávat a rozhodovat věc, v níž žalobce učinil předmětem řízení rozhodnutí ve formě dopisu podepsaného předsedou téhož krajského soudu, a to bez ohledu na to, že vyloučení soudci subjektivní pochybnosti o své nepodjatosti neměli. V rozsudku ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70, zdejší soud obdobně vyslovil, že důvody k pochybnostem o nepodjatosti soudců jsou dány tehdy, mají-li rozhodovat o žalobě proti rozhodnutí vydanému místopředsedou stejného soudu, u něhož působí, neboť místopředseda soudu může v zákonem stanovených případech vůči těmto soudcům vykonávat úkoly státní správy.

[6] V nyní projednávaném případě brojí žalobce (mimo jiné) proti rozhodnutí předsedy krajského soudu, tedy o žalobě by rozhodovali soudci úseku správního soudnictví téhož krajského osudu (pobočky v Pardubicích). Již vzhledem k této skutečnosti lze mít ve světle výše uvedené judikatury zdejšího soudu důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti. Na rozdíl od výše citovaného případu, však v nynějším řízení navíc tyto pochybnosti výslovně vyjádřili i samotní soudci, a to v přípise ze dne 11. 9. 2017, adresovaném předsedovi krajskému soudu ve spojitosti s § 8 odst. 3 s. ř. s. Z uvedeného důvodu lze všechny soudce úseku správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

považovat za vyloučené z projednávání věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 52 A 51/2017 (obdobně viz také usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Nao 80/2013 – 36).

[7] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci byli vyloučeni všichni soudci specializovaných senátů krajského soudu a nelze tak sestavit senát, Nejvyšší správní soud přikázal věc Krajskému soudu v Praze, který nejlépe splňuje kritérium geografické blízkosti (viz § 7 odst. 2 s. ř. s.). Zdejší soud přitom nepřehlédl skutečnost, že v souladu s rozvrhem práce krajského soudu byla věc přidělena jeho pobočce v Pardubicích. To však na věci nic nemění, neboť důvody, pro které jsou tito soudci vyloučeni z projednávání a rozhodování předmětné věci, se nutně vztahují i na soudce správního úseku samotného Krajského soudu v Hradci Králové, tudíž je nutné rozhodnout o delegaci na jiný věcně příslušný soud.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. října 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu